

Вісник
Слового Царства

ВАРТОВА БАШТА

"І зрозуміють, що Я - Єгова"

Єзекиїла 35:15

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

Vol. LXVIII   Листопад 1, 1947   №21

ЗМІСТ

Любов людини до людини.....	2
Точно так як себе самого.....	3
Чистої якості.....	4
Її публичне вираження.....	6
Видиме сіяння.....	6
Призначені слуги.....	8
Питання.....	1

'ВИ СВДКИ У МЕНЕ, ЩО Я - БОГ, ГОВОРИТЬ ЄГОВА' - Іса. 43:12

WATCH TOWER BIBLE O TRACT SOCIETY

117 Adams Street .....Brooklyn 1, N.Y., U. S. A.

OFFICES

N. H. KNORR, *President*

Grant Suiter, *Secretary*

"Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"- Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворінь; що Льогос був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льогос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Вионавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послушних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ЄГОВОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є Теократичною якої ім'я - Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про Всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, який скинув сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ "сповнойте землю" праведними людьми.

ЙОГО МІСІЯ

Цей журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й без виїмково стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Його улюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до важного й критичного студювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрост до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до б'юра в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюра

Australia.....7 Beresford Rd., Strathfield, N S. W.
Canada.....40 Irwin Ave, Toronto 5 Ontario
England.....34 Craven Terrace, London. W.2
India.....167 Love Lane, Bombay 27
Newfoundland.....P.O. Box 521. St John's
New Zealand.....177 Daniell St., Weillngton, S. 1
Philippine Islands.....1219-B Oroquleta St., Manita
South Afrika.....623 Bostom House, Cape Town

(Цей журнал виходить у кількох мовах)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони виписуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Цим ми раді допомогти бідним та поштова регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хиба о це просять. На просьбу змінємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченнях передплати, висилаємо карточку-повідомлення з журналом.

Printed in the United States of Amerika
Entered as second-class matter at the post office at Bruklin, N.Y.,
under the Act of March 3, 1879

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXVIII

1947р.

№11

ЛЮБОВ ЛЮДИНИ ДО ЛЮДИНИ

"Люби ближнього твого, як себе самого, Я Єгова- 3- Мойсея 19:18. А.В"

1. Єгова дав своєму вибраному народові з давніх часів правило діяння додержуючись якого він міг був досягнути його одобрення. І яке б тримало його разом як єдиний квітучий народ. Якщо це правило було б додержуване сьогодні, що за перетворення спричинило б воно в людським суспільстві! Що за перетворюючи силу воно було би виконало, якщо би було додержуване ізраїльським народом, якому воно було дане на початку! Проте, хоча це звершене правило поведінки не є додержуване мужами цього світа, воно буде запроваджене і буде мати цілковиту контроль в Новому Світі, який Бог Єгова обіцяв установити для "людей доброї волі".

2. Старинний нарід Ізраїля, в його довгій сорокалітній подорожі до обіцяної вітчизни в Палестині, складався головним чином з природних за народженням ізраїльтян. Але між ними перебувало також багато дружніх чужинців або приходнів, які боялися ізраїльського Бога як правдивого і живого Бога, і які бажали Його почитати і Йому служити в безпосереднім товаристві з народом Ізраїля, щоби перебувати серед Його людей, покинувши в тій цілі світські народи, які почитали богів-демонів. Вони бажали приєднатися до народу, якого Живий і правдивий Бог Єгова вибрав, щоб був народом для Його наміру. Отже, коли Єгова дав Теократичні закони своєму вибраному народу, Він дбав не тільки про природних ізраїльтян, які походили від Авраама, Ісаака і Якова, але також і про цих Богобоязливих приходнів і путників. Далекий від того, щоб навчали расову ненависть і національний фанатизм, Єгова через Свій закон, показує Своїм народам вибраному, і справедливе правило любові, яке ґрунтується на поклоненню і служенню тому самому над всіма людьми Богу. Перелічуючи поіменно діла, які таке правило не дозволяло якійсь особі чинити своєму ближньому, чи то той ближній буде природній ізраїльтянин чи богобоязливий приходень, Єгова сказав через свого пророка Мойсея народові ізраїльському:

3. "Не будеш обмовляти між людьми твоїми і не поставатимеш проти крові, (або не намагатимешся проливати кров ближнього твого. Я- Єгова. Не будеш ненавидіти брата свого в серці твому. Доко-

ри поважно ближнього твого, але не обтяжуй себе гріхом його (сприяючи його гріхові). Не мститимешся і не ворогуватимеш проти синів люду твого. Люби ближнього твого як себе самого. Я - Єгова. І коли пробуватиме в тебе приходень у землі вашій, не тіснитимеш його. І як землянин мусить бути приходень ваш, що пробуває між вами і любіть його як самих себе: приходнями бо ви були в землі Єгипетській. Я - Єгова, Бог ваш". (3 Мойсея 19:16-18, 33, 34).

4. Як причину для радісного послуху перед сим законом любові, Єгова подав особливий факт, що Він Єгова, був законодавець, а так само, що Він Єгова був їх Бог, якого вони повинні були любити і якому повинні старатися догодити всім серцем своїм, всім розумом своїм, всією душею своєю і всією силою своєю. Це був Теократичний закон, тому, що був даний Богом.

5. Більше як 15-ть століть пізніше, багато хто з природних ізраїльтян які були підлеглі законам Єгови, даному через Мойсея, сталися послідовцями Ісуса Христа. Проте, це правило любові ближнього далі відноситься до них, і то тепер більше - ніж будь-коли раніше. Цей пророк, "Ісус Назорей" або "Ісус з Назарету", як це Його звичайно називали дав їм в своїй власній особі найвисший примір, показуючи що є правдивою любов'ю ближнього, він сказав: "Се заповідь Моя: Щоб любили один одного, як я полюбив вас. Більшої сієї любові ніхто немає, якщо б хто душу свою положив за друзів своїх. Ви друзі Мої, коли робите все, що я заповідаю вам". (Йоана 15:12-14). А тому то вони були Його друзі і оскільки були в горю внаслідок того, що знаходилися під смертним вироком з сторони Бога як природні грішники з роду, цей Ісус з Назарету умер за них на тортурнім дереві, Він зробив це для того, щоби вони могли бути викуплені з гріху із під присуду і щоби могли взяти участь в користях і радощах вічного життя в Новім Світі.

6. Кілька днів перед тим ніж Ісус умер на тортурнім дереві як найбільший мученик Божий, один єврей, переписувач Святого Письма, прийшов до

Нього з випробуючим запитанням. Один з учеників Ісуса каже нам про це: "І приступивши один з письменників почувши їх перепитування, і вбачаючи що добре їм відповів спитав Його: Котра перша з усіх заповідей? Ісус же відказав йому: Що перша з усіх заповідей: Слухай Ізраїлю: Господь Бог ваш, Господь один є, Люби Господа Бога твого усім серцем твоїм і всією душею своєю, і всією думкою твоєю і всією силою твоєю. Оце перша заповідь. А друга подібна така. Люби ближнього твого як самого себе. "Більшої від цих заповідей нема. І каже Йому письменник: Добре, Учителю, правду промовив еси, що один єсть Бог, і нема іншого, тільки Він: І щоб любити Його всім серцем, і всією думкою, і всією душею, і всією силою, і любити ближнього як себе самого, се більше ніж усі огняні жертви і посвяти. І вбачаючи Ісус що він розумно відказав, рече йому: Не далеко еси від Царства Божого". - Марка 12:28-34.

7. Тому, ні за яких обставин ученики Христа Ісуса не могли дезертирувати (залишити) того правила любові ближнього. Насправді, принцип (основа) того закону був перенесений від народу природних ізраїльтян до нового народу Єгови духовних ізраїльтян, під Його великим Пророком Ісусом Христом. Отож ті жиди з днів Ісуса, які пішли по Його стопам, ніколи не були звільнені з під зобов'язання того Теократичного закону. В одній дискусії що до належної поведінки християнина, один з апостолів Ісуса вияснив, що це правило любові ближнього було несено природним Ізраїлем і принесене до нового народу Духовного Ізраїля, в ось цих рядках аргументування (доводження): "Усяка душа властям Висшим нехай кориться... Нікому ж нічим не задовжуйтесь тільки любов'ю один одному: хто бо любить другого, закон сповнив. Бо се: не роби перелюбу, не вбий, не вкради, не свідкуй криво, не походствуй (чогось що є в ближнього твого) і коли (є) яка інша заповідь, у сему слові міститься: Люби ближнього твого як сам себе. Любов ближньому зла не робить: Тим любов - сповнення закону". - Рим. 13:1,8-10.

8. Якщо коритися властям Висшим означало би коритися політичним властям і урядам цього світа, так як є вони зв'язані разом в ООН, то як могли би правдиві християни додержувати цього Теократичного правила любові до ближнього? Але це правило не самолюбства до ближнього вірно може бути додержуване правдивими християнами в цьому 20-му столітті і в цій "атомній епосі", тому що "Висшими властями" котрим вони повинні коритися є ті, від котрих і через котрих цей закон прийшов, тобто, Бог Єгова котрим був даний закон і Ісус Христос через котрого він був даний. Якщо

ми коримося їм (Богу Єгові і Ісусу Христу) скоріше ніж Гітлеру, Муссоліні та іншим тоталітарним диктаторам і політичним володарям які ступають на посаду і приходять до влади, тоді ми можемо і будемо додержуватись цього правила, яке справедливо і корисно керує нашою поведінкою відносно нашого ближнього.

Точно так як себе самого

9. Бог Сотворитель знає людину краще, ніж людина сама себе знає. Своїм знанням і розумінням свого сотворіння, Бог Єгова дав через Мойсея закон, щоби ізраїльтяни любили своїх ближніх, включаючи приходнів які мешкали між ними, точно так само як люблять себе самих. І коли Ісус як пророк Більший від Мойсея повторяє той закон любові ближнього, Він показує, що Він також знав людину, чи то звершену чи упавшу від звершення. Тому читаємо: "Але Сам Ісус не звирявся, бо Сам знав усіх, бо і потреби не мав, щоб хто свідчив Йому про людину, - бо Він знав Сам, що в людині було". (Йоана 2:24-25 Огієнко). Він знав як працював розум людини, і Він знав що людина, чи то жид, християнин, чи всякий інший, любить себе. Він знав що людина живиться (харчується), одягається, старається про домівку для себе, і все це тому, що вона любить сама себе. Тому він не говорив проти натури людини коли казав, людина любить сама себе і що друга заповідь Божа полягала в тому, щоби людина любила в тій самій мірі і свого ближнього. Ніколи, в спосіб інтелігентний (розумний), і передбачливо, не будеш старатися учинити зла сам собі і ти не учиниш цього, тому що так сильно себе любиш. Це є природна і звичайна річ, нема нічого злого в цьому.

10. Сотворіння на землі, яке признає свого Сотворителя і старається служити і віддавати честь своєму Сотворителю, певна річ, любить себе в такій мірі що хотіло би, вічно жити, не виключно для себе самого, але для Бога, тому що вічне життя дав йому на всю вічність привілей звеличати Бога Єгову, свого Сотворителя. Воно радується що живе тепер, тому що життя яке воно тепер має, воно може робити діла в цьому світі, які приносять честь Імені Божому і оповіщає це ім'я іншим які бажають вічного життя. Таке сотворіння любить себе самого так сильно, що если би розумно, то посвятить себе Богу Єгові, роблячи це через Ісуса Христа, Спасителя Нашого, щоби могли досягнути вічне життя в справедливим Новім Світі, яке є дуже близько. А щоби допомогти йому в його шуканню за життям без кінця в Новому Світі справедливості, слово Сотворителя каже до нього: "Борись доброю боротьбою віри, держись вічного життя до

котрого і покликано тебе, і визнав еси добре визнання перед многими свідками" -1 Тим.6:12.А.С.В 11. Для вірних з між людей є зберігане (резервуване) Богом чи то вічне життя в небесах з Ісусом Христом в Його Царстві, чи життя на цій землі, яка буде приведена до звершення під час першої тисячі літ небесного панування Ісуса Христа. Ті, які посвячують себе самих Богу через Христа і яких Бог робить членами правдивої Церкви якої головою є Ісус Христос, були винагороджені за свою вірність аж до смерті тим вічним життям в небеснім Царстві в особистім Товаристві Царя Ісуса Христа. Інші доказують самих себе вірними Богу Єгови, хоч не є членами Церкви або "Тілом Христового". Ці будуть винагороджені за свою непохитну відданість даром вічного життя на удосконаленій землі під Царством Божим. Нема нічого самолюбного в тому, що якесь сотворіння старається досягнути таке вічне життя. Тому що Бог Єгова приготує Його через Ісуса Христа, і він зберігає його для осіб з ушами слухати і з відповідними серцями, і запрошує їх боротися за нього. Він досконало розуміє свої сотворіння й знає, що ті з чистим серцем з між них бажають такого життя. В цей час на землі існує тільки останок тих що є покликані і стараються досягнути небесне життя в Царстві з Ісусом Христом. Але сьогоднішнє число тих, що шукають вічного життя в людським звершенню на землі збільшується до великої громади, точного числа котрої Біблія не подає нам.

12. Як це було предсказано в видінню майбутніх річей: "Після цього поглянув я, і ось пребагато людей (натовп великий, Огієнко) котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем (Ісусом Христом), одягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх. І покликували великим голосом, говорячи: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві"(Одкр. 7:9,10). Членами цього "великого натовпу" або "великої громади" є нинішні співтовариші останка. Вони були зображені через доброї волі приходнів які зв'язали свою долю з ізраїльтянами і які з'єднувались з ними почитаючи Бога Єгову. Ісус Христос говорив про них як про свої "інші вівці", котрі не є з тої кошари самої, що останок Церква або "Тіло Хрестове", тому що останок має перед собою небесну вічність, тим часом як "інші вівці" "великої громади людей" мають перед собою вічність земну в людським звершенню, Ісус, добрий Пастир говорив: "Я життя Моє кладу за вівці, і інші вівці маю, що не з цієї кошари, і тих Я мушу привести, і голос Мій почують, і буде одно стадо і один Пастир".(Йоана

10:15,16 А.С.В.) Через післанництво Царства яке Ісус Христос, прокламує сьогодні по всій землі через свого вірного останка, Він вийшов шукати ці "інші вівці" як загублені вівці і приводить їх до себе, щоб бути "одним Пастирем" так над ними як і над останком.

13. Яку надію на життя плекаєш, ти, читачу? Певна річ, ти бажаєш життя для себе самого, тому що без життя не можеш радуватися речами і розпорядженнями Богу, твого Сотворителя. Отже, якщо ти бажаєш життя для тебе самого, то вслід за тим, відповідно до другої великої заповіді, ти повинен бути рад бачити також і твого ближнього досягнувши вічне життя, ти повинен любити твого ближнього аж так сильно, і повинен відповідним чином, помагати і своєму ближньому дістати те життя приготуване Богом через Христа, життя якого ти сам бажаєш. Є нерозумно бажати знищити себе самого. Є розумно бажати тобі жити, не тому що ти мав би бути природно безсмертним, але тому що знання Бога і брання участі в Його ласкавих розпорядженнях чинить життя гідним жити. Таким чином нема жодного неслухного і недоречного самолюбства в любленню себе аж до ступеня в яким ти бажав би щасливого існування в Новому світі Божої справедливості, чи то в небі чи на землі. Але щоби його досягнути, ти повинен додержуватися заповідей і інструкцій Єгови. В цей спосіб ти спасеш себе самого: тобто, будеш працювати для свого спасення за допомогою Божою. Що до того, що держить славний Новий світ, ми будемо працювати, і будемо працювати старанно, щоби спасти самих себе, і нема нічого злого в робленню цього.

14. Ми бачимо себе самих і бажали б спасти себе. Але якщо ми любимо ближнього як нас самих, як це заповідає нам друга заповідь Божа, тоді будемо бажати не тільки досягнути спасення для нас самих, але будемо помагати нашому ближньому досягнути Богом дане спасення, тому що ми знаємо, що спасення є і для інших, так само як і для нас. Це є причина чому сьогодні, свідки Єгови старанно виходять на ниву несучи добрі вісті о вічнім спасенню через Царство Боже. Вони не можуть зберегти ці вісті для себе самих. Так, це є причина чому свідки Єгови додержуються Теократичного закону і стараються доказати правдиву любов до свого ближнього оскільки виходять повторно і перевіряють свою територію, відвідуючи всіх тих, що становлять їх ближніх і представляючи їм нагороду прийняти життєдайне післанництво Царства.

Чистої якості

15. Є легко для якоїсь особи в християнстві йти до релігійного будинку і з'єднатися з іншими релігіо

ністами співаючи застарілий гімн: "Люблю Тебе Спасителю Мій, люблю Тебе Боже мій, люблю Тебе, люблю Тебе, це Ти знаєш: але як сильно Тебе люблю, ніколи не міг би показати", але якщо та багатоспівана любов мала бути щира і чистої якості, то слід би було докласти зусилля щоби була показана: але як? Дуже просто, бо відповідь походить із записаного Слова Божого: "Кожен, хто вірує, що Ісус єсть Христос, той є дитина Божа: і кожен, хто любить Отця, любить і тих, що є Його дітьми. По сьому пізнаємо, що любимо дітей Божих, коли Бога любимо і заповідь Його хоронимо. Бо любити Бога означає хоронити Його заповіді, а заповіді Його не тяжкі. Всяка бо дитина Божа світ побіждає. Віра наша є тою що здобуває перемогу над світом". (1 Йоана 5:1-4. А.С.В.) Отже, любити Бога означає додержувати або хоронити другої великої заповіді, люби ближнього свого як себе самого. Любити не тільки дітей Божих народжених від Духа, які мають надію Царства Небесного, але й "других овець", "великої громади". Побідоносна віра яка здобуває перемогу над цим зіпсутим відмираючим світом, спочиває на правдивім знанні про Бога і про Його Христа. Отже, любити своїх ближніх і бажати щоб вони осягнули життя через переможення цього світа, означає що ми мусимо виходити і наділяти їх життєдайним знанням яке Бог Єгова дав нам через свою Теократичну організацію перед Христом, Головою. Чинячи так ми докажемо що любов наша є правдива.

16. Читаючи слова апостола в Римлян 12:9,11, розтлумачимо в міру того, як поступаємо вперед: "Любов ваша повинна бути не лицемірна". (Амер. Пер.) Це не є щось таке, що могли б ми одягнути мов якусь одіж і роздягнути тоді коли б не бажали її даліше носити. Наша любов, наша несамолюбна відданість до Єгови і до Його посвяченого народу, повинна бути дійсна, чиста і безперестанно з нами кожний день нашого життя. Не повинно бути жодного лицемірства навколо неї оскільки б ми твердили і претендували що любимо Бога, а одночасно зневажали ненавиділи нашого ближнього і завидували йому. Чиста любов не буде знайдена в цім світі. Вона не буде в схильнім до війни християнстві, яке володіє цим світом. Вона була знайдена між тими що цілковито посвячені Богу і стараються доказати свою любов до Нього і до Його народу, оскільки додержують Його заповідей. Таким говорить апостол далі: "Ви повинні ненавидіти то що є зло, а держатись того, що є справедливе" (Амер. Пер.) Ми не можемо мати симпатії (уподоблення) до того що є зло навіть якщо це зло було би учинено тими, що є нам дорогі і близькі через природні зв'язки, або через зв'язки тісного товариства. Те що

є зло, є зло і ми не бажаємо мати нічого спільного з ним. Як сатана "бог цього світа" так і його видима і невидима організація є злі і ми не можемо любити їх або бути прив'язаними (прихильними) до них. Те що ми піддержуємо це організація Божа. Ми є прив'язані до неї тому, що вона Теократична і справедлива. Слово Боже яке управляє тою організацією є справедливим, воно наставляє нас на справедливу путь і в справедливім ділі. Ми з любов'ю бажали б помагати нашому співслужі і нашому ближньому додержувати Слова Божого і звіщати його іншим. - Рим. 12:9. Ан.Амер.Транслятiон.

17. Любіть один одного братньою любов'ю: випереджуйте один одного пошаною (в честі, кожний віддавайте першість другому) в труді не лінуйтеся, духом палайте, служіть Господеві." (Рим.12:10,11. Ан.Амер.Транс.) В цих словах знову зроблений наголос на любові, тобто любові до братів. Це має відношення до класи віри, до тих що через своє посвячення Богу через віру в Христа Ісуса сталися дітьми Божими, дітьми які, тому всі є братами, або братами що становлять єдине братерство в Господі. До таких наша любов повинна бути з дійсним ефектом (прив'язанням), з лояльним родинним духом, як гаряче оцінення їх з причини їхньої праці, з признанням їх як дітей єдиного Отця в небесах, з інтересом для остаточного їх спасення, так для їх як і для нашого власного. Любячи братів з такою правдивою прив'язаністю, а не в сентиментальний спосіб, не буде нам тяжко шанувати і поважати їх як слуг Бога Найвищого. Ми щиро будемо старатися помагати їм у службі їх і співпрацювати з ними навіть якщо вони в нашій місцевості були підняті на вище становище служби в організації. Тому що вони є віддані Богу нашому і представляють і є зайняті з Теократичною організацією, ми не будемо жалувати за відданістю до них.

18. Всією душею ми є віддані Богу Єгови і Його організації. В наших розмовах і в нашій службі панує запал, який переноситься до наших братів і захоплює їх, чинячи їх гарячими і життєвими в службі Господній. Відданість ця не є переминаюча або майже охолола (літепла), але відданість розпалена через духа або діяльну силу Бога, яка діє в середині в нас в такій мірі в якій ми стараємося служити Господу. Служити Господу скоріш ніж людям або дияволу, є найважливішим ділом котре якесь сотворіння могло би чинити на цій землі. Є слушно щоби сотворіння це чинило, створіння, яке розуміє і визнає що Господь Бог купив його дорогоцінним людським життям свого Сина Ісуса Христа і що воно вже не є своїм власним, ані якої-небудь іншої людини, але належить Господу Богу і Йому є зобов'язане служити весь час свого життя, Бог підтри

мує в своїй службі тих, що в люблячий спосіб служать Йому і Він робить це оскільки зберігає їх для своїх дальших намірів. Тому апостол спонукав нас: "Служіте Господеві", знаючи що служіння Йому через оповіщення Його величчя і через рекомендавання (представлення) Його Царства іншим, гарантує кожному життю лояльному слугі Божому, його особисте спасення. Служба для Господа Бога сьогодні, в цьому часі відбудови, означає розширення чистого почитання Бога в усіх частинах землі, щоби ім'я і Його Теократичний уряд могли би бути знані і були великі перед нашими ближніми доброї волі, від сходу сонця, на сході, аж до його заходу на заході. Така служба прославляє Господа Бога і приносить нам бажане життя в Новому Світі Справедливості.

Її публичне вираження

19. Мусить бути публичний і зовнішній вираз нашої любові до Бога і до нашого ближнього в практичний спосіб. В цьому самому листі до Римлян.10:10 апостол каже: "Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасення". З Біблією так широко розповсюдженою на стільки чужих мовах мільйони людей в цілیم християнстві читали Слово Боже, включаючи і цей стих. Вони кажуть що бачуть в Біблії принципи правди і непорочності. Сотні мільйони з між них, ходять до релігійних організацій почувуючися зобов'язаними виконати це мов якесь зобов'язання, і в своїх щоденних заняттях і звичаях та способі їх поступовування з своїм ближнім, вони є люди поважні, додержуючи закони, які ніколи не попадають до в'язниці. В своїх умах або серцях вони вірять в існування Бога, Біблії і існування Христа. Але їх проста розумова віра, тримана скрита в середині серця, не гарантує їм спасення. Навіть така віра із серця, яка приводить до поставлення (введення) є непорочності від Бога через Христа, не спасає когось сама собою. Така віра мусить буди жива, виражальна, динамічна (діяльна) і спонукаюча до чину. Вона мусить мати досить енергії і сили для визнавання або свідчення, мусить бути відносно Господа Бога спасення і Його средств, щоб спасти людей через Христа.

20. Таке визнавання або свідчення приводить до спасення: "Устами визнається на спасення". Не обманюй самого себе тому що інші кажуть, що ти є найліпша людина на землі: або тому що ти читаєш Біблію і є ознайомлений з багатьма або з усіма її книгами, головами і стихами і віриш в них. Що виходить з того якщо ти так віриш серцем чи умом. Якщо ти не визнаєш або свідкуєш устами іншим людям, тому ближньому якого тобі повелено любити, будеш мати потребу в тому, що спричиняється до спасення, тобто в визнаванні устами

або всякими средствами висловлювання які маєш в своєму розпорядженні. Отже, це є звеличування Бога тобою, це є проповідування добрих вістей тобою, це є уживання тобою своїх уст або свої сили висловлювання, думання і інформування (повідомлення) для інших: і це гарантує для тебе і для кожного з нас, вічне життя в Новому Світі під Ісусом Христом. Є необхідно для нас це чинити.

21. Твоя студія Біблії є життєвою, але за нею мусить визнавання або свідчення. Молодому Тимотеєві, котрий діяв як спеціальний слуга в Церкві, а апостол Павло писав нагадуючи, щоби не занедбував навчати інших святих Писань, і це означає визнавання або свідчення: "Нехай ніхто не дивиться на тебе з презирством тому що ти є молодий, але будь тим, що вірять прикладом розмови, у поведінці, у любові, у вірі, і у чистоті. Доки прийду віддавайся публичному читанню Писань, проповідуванню і науці". Не випускайте з уваги що читання Писань мало бути публичне, головню тому що многі в тих днях точно так як і в цих днях кризи на папір, на публікації і друковані книжки, не посідали примірників Святого Письма. Також, коли ап. Павло писав до Тимотея, християни мали в своїм розпорядженню тільки єврейські Писання. В нашому публичному читанню Писань сьогодні ми можемо, чи то читаючи самі, чи навчаючи інших, читати цілу Біблію, обнимаючи як давногебрейські Писання так і пізніші грецькі Писання. Слова апостола Павла до Тимотея були збережені в Грецьких Писаннях, щоби всі ті з між нас котрі служимо сьогодні Богу, могли їх пристосувати до себе так далеко як вони підходять: "Не будь байдужим до дара який є в тобі, що був даний тобі пророцтвом (предсказанням про твою працю,) покладанням рук старших. Про це піклуйся, у цім пробувай, щоб був успіх твій явний для всіх. Уважай на самого себе на науку, яку даєш іншим: старайся всім, бо роблячи - так, ти спасеш себе самого і тих котрі тебе слухають". - 1 - Тимотея 4:12-16.

22. Добре, що ж тоді Тимотей мав робити щоби дістати спасення від Бога для себе і одночасно помагати іншим і своєму ближньому мати часть в тім спільнім спасенню? Він мав публично читати Писання, навчати що це означає проповідувати Царство Боже, бути ревним в ділі Божім, уживати своїх уст для свідчення або визнавання. Роблячи все це, Тимотей мав показати любов спершу до Бога Єгови, а потім до свого ближнього тай до себе самого. Спосіб застосування правила любові, і в спосіб осягнення спасення, є ті самі для нинішнього часу що і тоді. Тоді додержуймося їх.

Видиме сіяння

23. Ісус навчав а також дав особистий приклад любові до Бога і до ближнього. Він знав краще ніж Його ученик Йоан що "Бог є світло і немає в Нью-модній темряві". Навіть Ісус Христос діставав світло, від того великого божественного джерела світла. З цієї дуже важкої причини, Ісус, коли був на землі, міг сказати: "Я світло світу: Хто йде слідом за Мною, не ходитиме в темряві, а матиме світло життя". (1 Йоана 1:5, Йоана 8:22. Ан. Амер. Транс.) Тому що Ісус, в сіяючій спосіб відзеркалював світло від Бог до Своїх вірних послідувателів, Він не тільки що був світло світу, але учинив також і їх світлами. Він сказав: "Ви світло світу. Не може місто сховатися, стоячи на горі, й люди не запалюють свічки, щоб ставити їх під посудину, але на свічник, і світить вона всім у хаті. Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб добрі діла ваші бачили, та прославляли вони Отця вашого, що на небі". (Матея 5:14-16. Ан. Амер. Транс.)

24. Всі ті, що уважаються бути послідувателями Ісуса, є під заповіддю щоб бути - і вони мусять бути - поширювачами світла, для свого ближнього і для всіх тих що мають відкриті очі щоб бачити. Світло не є наша власна слава і особистий зиск. Воно не є чимось, щоби притягало повагу і хвалу для нас самих і робили з людей, наших послідувателів. Світло про яке йде тут мова є освітлення що до Бога і щодо Його славного наміру для добра людства через Ісуса Христа. Нашого Спасителя. Це світло звеличує Бога Єгови і Його Сина Ісуса Христа. Воно робить Бога і Його Царство під Христом ясным для умів тих, що відкривають свої очі розуміння для світла. Це є світло якому Ти, якщо є християнином, є зобов'язаний дати сяяти, так чинити означає роботу виховання, роботу освітлення затемнених умів звичайних людей. Це є поважна і ділова праця яка вимагає спокою і витривалості, але вона є добра праця, найкраща яка може бути нині роблена. Проста розумова віра твоїм серцем не є достатньою, але є тільки початком. Після того ти своєю освідченою розумовою вірою, мусиш дати твому розумовому світлу з Слова Божого стати відомим в темряві. Тоді вони побачуть добре діло яке ти робиш. Навіть і вороги твої побачуть це, але, оскільки вони можуть ставати проти і мильно розуміти його ціль, то особи які даються навчати і які шукають Бога не славитимуть тебе, але Бога, Отця нашого з небес.

25. Вони славитимуть Бога публично. Оскільки вони чули правду яку ти був привілейований передати їм, вони робитимуть те саме діло, що робиш ти, славитимуть Бога. Це означає що вони стануть слугами Божими, слугами Євангелії світла, посвя

чуючи себе самих Йому через Христа і потім йдучи далі в чинності поруч з тобою. Байдуже як завелика могла б рости видима організація Божа, байдуже як забагато осіб могло б приєднатися до Його Теократичної організації на землі, вони всі будуть висвяченими слугами Євангелії, всі будуть носителями світла служачи великому Отцю світла. Всі мусять служити Йому: це значить, всі мусять служити Йому в несамолюбний спосіб, в який Він велить. Якщо вони Його люблять, то вони нікому не дадуться спинити від служіння Йому. І якщо вони люблять свого ближнього, як себе самих то вони безсторонньо виконують свою часть як слуги Євангелії, оскільки будуть служити іншим добрим вістям Царства Божого. Чинячи це, вони спасуть - як самих себе, так і інших, що їх слухають - факт, який приводить до цього здорового висновку, що хвалення Бога гарантує наше спасення.

26. Всі розглянені Біблійні тексти показують ясно і безсумнівно, що ті які є частиною правдивого народу Божого не мають права і не повинні бути пасивними (бездіяльними) в їх життю як християни, оскільки були б тільки доброзичливими, люб'язними і приємними в зв'язку з щоденними речами життя що до яких свідські люди є схильні дратуватися і бути понурими розвиваючи, як це люди хотіли б сказати, "гарний характер", який виправляє особисту повагу (побожність). Ні, правдивий послідуватель підданий Христу мусить бути діяльний, позитивний (вірогідний), не привертаючи увагу на особисті приємності і привабливості, але випромінюючи своєму ближньому світло яке показує до Бога і до Христа Ісуса в Його славі і силі спасаючої життя. Світло є добре, і давати йому сяяти на інших є праця добра, і єдиний шлях яким ти можеш дати своєму світлові сяяти перед людьми, щоби спонукати деяких славити Бога полягає в тому, щоби виходити між людей де вони можуть бачити добро яке ти робиш і де вони можуть дістати його в користь.

27. Коли Ісус був наповнений Духом Божим, Він пішов проповідувати як світло світу. Якщо ти бажаєш бути частиною зорганізованого народу Божого, який є тепер видимим світлом світа, є необхідно щоб ти так само "Духом наповнений! І виходив між людей, свідкуючи своїми устами, щоб вони могли бути освідчені. Це є те що становить сього дня служення Господу Богу. "Служіть Господеві", каже апостол. Не каже служіть Римській Імперії, або народам які були частиною її колись за днів апостолів, ані не каже служіть Павлові, якому-небудь іншому чоловікові, чи то він є слуга в якійсь групі свідків Єгови, чи слуга одного заграничного філіалу "Ватх Товер Бібле анд. традст.

1947р

ВАРТОВА БАШТА

Бруклін Н. Й.

соцієти", чи президенту Товариства. Служи Госпо-ду як його слуга. Тоді ти чинитимеш те, що справедливе і що є певне і це буде завжди приносити тобі благословенства з гори.

28. Не для того, щоби виводити і щоби зробити пишними які небудь сотворіння, але щоби зілностувати праву дорогу діяння, головним чином під час насилля, позволимо собі оглянути практичний спосіб з історії теперішнього нашого десятиліття, Німеччина і краї загарбані військами нацистського вождя були вже наводнені в цих шпальтах. Після того як вибраний нацистський вождь німецького народу розпустив філіал Ватх Товер в Німеччині і спалив літературу і відправив до в'язниць і концтаборів свідків Єгови, щоби розбити їх організацію і щоби перервати їх зв'язок з центральним бюро в Америці, ці слуги Євангелії продовжали далі служити Богу Єгови, без контакту або сполучення з президентом Товариства або слугою філіалу. А так само і на сході, союзники під час війни нацизму вторгнулися через брутальну (нахабну) агресію в деяке число країв. На Філіппінських островах, перед підлим нападом на Пірл Харбор, Гаваї Товариство Ватх Товер, мало філіальне бюро з кількома братами які там тимчасово пробували із 373-ма голосителями Царства розсіяними на багатьох островах. Потім японські князі війни післали свої війська щоб захопити край. Ці швидко все взяли під свій контроль і спричинили розпорошення наших братів. Вони розпустили тамтешню організацію свідків Єгови, засеквеструвавши її і забравши філіального слугу і кинувши його до концентраційного табору з іншими, змушуючи тих що ще були віднині працювати "підземно", неототожені зовнішньо, які проте далі ще виконували свою службу.

29. Що сталося тепер відносно них всіх? Чи зупинилися вони через брак вказівок надалі і чи стали вони лінивими і сказали: "Ми не можемо працювати як слуги Євангелії поки не дістанемо потрібних вказівок організаційних і листів від президента Товариства Ватх Тавер, через які би нам сказав, що робити тепер за цих небезпечних теперішніх обставин". Ні вони не питали жодного людського сотворіння про те що вони мали робити тепер. Справді, вони були розпорошені в цілім краю, не маючи жодної видимої організації щоби сполучала разом всі групи народу Божого, вони не мали філіального бюро з слугою на своїм становищі там, вони не мали жодного секретного шляху сполучення з Американською корпорацією Товариства Ватх Товер. Але для поради вони мали написане Слово через яке Господь Бог говорить до тих з ушами слухати, і вони мали доступ до Його Слова, чи то вони мали в себе копії з нього чи мали напи-

сані науки і вказівки в своїх серцях. Коли два роки пізніше, прийшов день перемоги над Японією, і після цього надійшло визволення полонених на Філіппінських островах, слуга філіалу Товариства був визволений і місце перебування діла устанавлено. Був висланий заклик до діяння, для служби Божої, але не тільки до одної передвоєнної групи но до пересічно 1033-х голосителів.

30. Протягом часу розпорошення, інтернування і "підпільної" діяльності, ті передвоєнні вістники споглядали прямо до Господа і радилися Його Слова або того, чого навчились в Нього. Не переставали вони свідкувати своїми устами під час загального горя, але проповідуючи, йшли вперед, будучи мудрі як вужі, проте невинні мов голуби вони корилися тому, що Бог через Христа казав їм робити. Господь Бог поблагословив цей мужній послух перед Ним і Його Царем Ісусом Христом, і дав їм успіх, так що тоді, коли нарешті президент Товариства брав участь в національній збірці в Манілі, в перших днях квітня, то було там присутніх 2200 філіппінських братів, 4200 прийшли вислухати його публичну промову на тему: "Радість для всього народу". Сьогодні на островах існує 2700 вістників Царства., приблизно 5000 осіб беруть участь в зібраннях Біблійної Студії, які спонукають нас любити Бога і любити нашого ближнього: "Служіть Господеві. Будьте в своїй надії щасливими, під час утиску з терпеливістю, у молитві наполегливі. Дбайте про потреби народу Божого. Будьте гостинні.

Призначені слуги

31. "Дбайте про потреби народу Божого". Мужі які є призначені на становище спеціальної відповідальності з спеціальними завданнями в якомось зборі (громаді), мають чудову і спеціальний привілей в дбанню про потреби народу божого. Якщо вони це чинять, вони показують любов до своїх братів, до братерства. Муж який є настановлений слугою над цілою організацією групи, з любов'ю буде старатися бути добрим слугою стільки часу скільки є в тій функції (становищі). Так само справа стоїть із іншими призначеннями слуг в групі, як от: заступник слуги групи, слуга рахунковий, слуга літератури, слуга території, слуга оголошування, слуга повторних відвідин, і т.д. Жоден з них якщо має справедливе бачення положення, не думатиме, що тепер, тому що призначений на таке становище, може сидіти і не робити нічого, а тільки радуватись честю цього становища. Як той або який небудь інший слуга осяг своє призначене місце перший раз? Тільки будучи спершу вірним вістником Царства є відповідним справозданням. Він буде одним з між тисяч які держуть найосновніше і найважніше ста

новище в видимій організації Божій на землі, а іменно бути вістником Царства Божого. Якщо не було би груп таких вістників післанництва Божого, не було би потреби щоб були призначувані такі слуги і поміщувані в функцію. Але тепер вони є призначувані, щоб служили зорганізованій групі вістників, щоб були їх слугами, а не панамі.

32. Часом коли якийсь індивід (особа) є призначений на відповідальне і почесне становище, він підіймає носа, як каже приповідь, він почуває себе важним. Замість щоби взяти поведінку одного слуги, він бере на себе становище пана. Він відчуває що має казати братам, про потреби яких є призначений дбати, що вони повинні робити, і диктувати їм. Слово Боже наказує: "Будьте рабами в любові одні другим". "Хто хотів би між вами бути першим, нехай вам буде рабом, тому що і Син Чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити іншим". (Галат. 5:13. Матея 20:27,28. Ан. Амер. Транс.) Тому всі призначені слуги, чи то вони слуги Товариства, слуги філіалів, слуги територіальні, слуги для братів, слуги в домі Бетель або в місіонерським домі, слуги груп або всякі інші приділені слуги всі мусять бути рабами своїм співвістникам. Це є причина чому для означення їх було їм дане буквальне українське значення єврейського або грецького слова в Біблії, вони мусять бути тим, чим їх ім'я каже бути, слугами. І то в дійсності. Про те, вони мусять виконувати всю свою службу як для Господа Бога. Служіть із радістю, немов Господеві, а не людям бо знаєте, що кожний, чи то невільник чи вільний дістане нагороду від Господа за добром яке зробить. (Ефесян 6:7,8).

33. Апостол Петро мав на думці ту саму річ коли писав присвитерам або старшим братам кажучи: "Пасіть стадо Боже, яке є під вашим наглядом не з примусу, але з доброї волі, по волі Божій, не для мерзенної користі, але самовідданістю, а не пануйте над насліддям (народом), а взором будьте для стада". 1- Петра 5:2,3.

34. Нема місця в Його організації, щоби панувати над стадом або діяти як якась пані над вівцями Господніми. Уважаючи себе надто поважно, якийсь індивід з обов'язком пастиря, міг би начати думати: "Добре я був настановлений слугою літератури" а потім, тепер я є заступником слуги групи і, нарешті, "тепер я є слугою групи, тепер я є щось!" Така лінія думання приводить його до того щоби панувати над вівцями Господніми. Він не повинен був думати, що тепер в дійсності був "щось" в організації тому що мав визначне, наглядацьке становище в групі, якщо був би пригадав собі бодай одну річ, що найважливіше становище в організації овець Божих є бути слугою, становище яке є спі

льне всім відданим вівцям Божим. Всі є Його слугами. Але щоби допомогти всім цим слугам, різним призначеним слугам в організації групи є приділені якісь становища і обов'язки. Вони були вибрані тому, що до того часу мали рапорт служення гідний похвали, і тому було покладено більше праці з спеціальними відповідальностями. Вони були призначені на свої місця, щоби дбали про потреби слуг Божих. Це не для того, щоби вони хвалилися і чванилися, але вони були настановлені на свої становища, щоби служити своїм співслугам. Якщо отже вони люблять братів своїх, найближчого свого ближнього, точно так як люблять самих себе, вони будуть служити їм так само довго як служать самим собі.

35. Служачи як годиться, ті призначені слуги в групі помагатимуть своїм братам легше виходити на ниву, там виконувати свою працю служення і свідчити устами своїми для спасення свого і для спасення інших. Вони не мають жодного уповноваження, щоб були панамі або суддями. Вони мусять бути скільки відповідальні, скільки корисні і пильні, наскільки їх вказівки дозволяють їм. Припустимо випадок певного слуги! - сестра в Господі яка притягає нашу увагу. Він може не знати труднощів і перешкод які вона переходить. Дуже можливо що старанню щоби піклуватися про свою власну дитину і виховувати її в напаминанню і страху Господньому, руки її є зв'язані, ледве лишаючи її трохи свободи для зовнішнього діяння. Отже результат є той, що ця сестра, в своїх щирих стараннях, улаштується, щоби брати участь в праці свідчення від дверей до дверей на силу 2 години на протязі місяця. В послушний спосіб, вона віддає свій рапорт в залі Царства, групі, і в кінці він дійде до рук слуги групи. Припустимо, що він спиняється над рапортом і каже: "Ім! Вона повинна була зробити більше ніж стільки, скажу я її. Насамперед він іде щоби поговорити з нею (дістати від неї інтерв'ю), і каже їй щось подібне до цього: "Ти не виконуєш своєї угоди з Богом. Це що ти повинна робити, - то ти мусиш більше часу виходити на ниву. Ти занедбуєш своїм привілеєм!"

36. Нащо він має так дорікати? Чому не подумати би йому про ставлення Господа до вдови яка дала як жертву Богу Найвищому зовсім незначність, і про Його роз'яснення відносно цього? Ісус був цілковито задоволений тою незначністю, тому що вона була всім, що ця вдова мала, і це коштувало її більше ніж коштувало багатого це, що він кинув в широкій пожертві в храмову скриньку для збірок. (Марка 12:41-44). Вбога вдовиця дала ту пожертву для Господа. Подібно до цього, коли якась сестра з вірним серцем дає свідоцтво на ниві протягом од

1947р

ВАРТОВА БАШТА

Бруклін Н. Й.

ної або двох годин на місяць як слуга Євангелії, то цей слуга робить це як для Господа, а не для слуг групи, ані для похвали або осуду. Якщо Господу це подобається і Він дає їй своє благословенство, так само мусить це подобатися і слугі групи і мусить він ставитися з цілковитою увагою до неї в її потребах для її участі в ділі Господньому.

37. Якщо вона з доброї волі бажає вяснити, чому так мало має годин в своїм рапорті, тоді зробити це залежить від її розсудку. Отже фактори (причини) які перешкоджають їй в польовій службі, не є ділянкою або відданням слуги. Вона робить собі час з своїх приватних домашніх занять (діл), щоби свідкувати своїми устами на ниві, що правда бодай кілька годин, але вона виконує це як для Господа Бога цілком ймовірно забагато тяжких обставин ніж обставини зворушеного слуги, який ужив в тім місяці 20 до 30 годин на ниві. Отже, його зусилля менше було ніж її, і тому її повинно бути більше цінене, чи розуміємо обставини чи ні. Ми не повинні виходити за межі наших власних діл (занять) оскільки б намагалися робити дізнання або лише дорікати її на основі того як ми гадаємо про стан її справ. Це не є любов братів, "Що ж до братньої то не треба писати вам, бо самі ви від Бога були навчені любити один одного і любите справді всіх братів... Благаємо ж браття, ми вас щоб у ній ще більше ви зростали й пильнували завзято спокійними бути й доглядати за своїм ділом, та робити своїми руками, як ми радили вас". (1 Солунян 4:9-12)

38. Наука Божа є та щоб ми любили один одного і щоб любили нашого ближнього, і Бога який є великим "Царем Вічності". Це є закон, який Він дає нам для нашого спрямування в цей день самолюбства, яке шалено атакує нас. Не зробимо зла, якщо практично з щирістю як із належним ефектом

(прив'язаністю) будемо його додержувати і застосовувати. "Коли ж ви закона царського виконуете, за Писанням: Люби свого ближнього, як самого себе, то ви робите добре". (Якова 2:8. Огієнко). Виросшими з цього царського закону є слова Ісуса: "Оце ж усе що бажаєте, щоби робили вам люди, так і ви робіть їм: се є закон і пророки". (Матея 7:12). Це не залишає місця для небезсторонності, особливо небезсторонності до нашої власної особи. Жодна небезсторонність не повинна бути проявлена до якогось вістника Царства або слуги який рапортує багато годин в польовій службі, проти іншого який рапортує менше, але який є так само старанний і ревний щоб служити Богу Найвисшому. Як слуги або раби один одному йдучи за Ісусом Христом, ми заохочуватимем всіх братів до визнання або свідчення устами, яке здобуває божественне одобрення і провадить до їх спасення. Ми не будемо небезсторонні до якоїсь одної народності або раси іншої, але всіх будемо уважати як наших ближніх, якщо вони є добре настроєні до Господа і прагнуть спасення яке виходить від Нього через Ісуса Христа. Ми любитимем свого ближнього всякого народу, роду, раси і язика і звідси будем порушені наділяти їх посланництвом спасення, яке любов ближнього передала нам самим через інших.

39. Ми знаходимося тут в цім ворожій світі, щоб помагати нашим братам досягнути спасення яке тепер є так близько здійснення в Новім Світі справедливості, об'єднанім світі в почитанню і любові Бога Єгови з всього серця, розуму, душі і з всієї сили. Тепер є час, щоб між тими, які надіються разом з вірними сотворіннями, разом з ними в справедливім Новім Світі, навчалася і практикувалася як найбільше друга заповідь велика любові людини до людини. "Люби ближнього твого, як себе самого".

(Ватх. Товер. 1 Листопада 1947р.)

-----oooOooo-----

23 Листопада

"Хто не візьме ярма свого, і не піде слідом за Мною, не достоїн Мене". Матея. 10:38. Торрей.

Ісус запрошував мужів, яких Він вибрав апостолами іти цим посвяченим шляхом, коли сказав їм: "Ідіть за мною, то зроблю вас ловцями людськими". (Матея. 4:19). Або просто: "Йди слідом за Мною" (Матея 9:9). Або чоловікові, який хотів поховати свого батька: "Йди слідом за мною, нехай мертві ховають мерці свої". (Матея. 8:21,22). Зауважте: Ісус не казав прямо слова: "Посвяти себе Богу, даруй себе Богу повністю через особисте посвячення! "Цього не було потрібно: тому що Вождь пішов посвяченим шляхом, і тому послідувателі мусять іти тим самим посвяченим шляхом, а зроблять це вони, якщо спешу відречуться себе і після цього з'єднають свою долю з долею Ісуса, щоби брати участь в ярмі праці і нести ганебний стовп, точно такий самий як в Ісуса. В вірності до Бога, вони мусять нести цей стовп щоби оправдати цим ім'я Боже, а не щоби якось принести зневагу на Нього, оскільки, для уникнення страждань, учинив би хто якусь невірність.

(В.Б. 15.02.46)

-----O-----

Питання

- 1) Чому додержування Божого правила діяння могло бути виконане?
- 2, 3) Кого мав на увазі Бог Єгова в Своїх законах для Ізраїльського народу, і що перелічує поіменно Його правило любові?
- 4) Яка мала бути причина для їх послуху перед цим законом любові?
- 5) Як Ісус дав найкращий приклад о тім, що є любов'ю ближнього?
- 6) Як схвалив Ісус цей закон любові ближнього в розмові з письменником?
- 7) Як є показано до кого був перенесений цей закон любові?
- 8) Котрим Висшим Властям ми мусимо коритися щоби додержувати цього закону?
- 9) Як показує Бог і Ісус, що не є зло любити нам самих себе?
- 10) В якій мірі любить себе богобоязливе сотворіння?
- 11) О яке вічне життя можуть старатися любимці життя тепер?
- 12) Як були зображені ті з "великої громади людей"?
- 13) Щоби допомогти йому що осягнути, ми мусимо любити нашого ближнього?
- 14) Чому ж тоді свідки Єгови наполегливо виходять проповідувати?
- 15) Як докажемо ми, що наша любов є правдива і чистої якості?
- 16) Для кого повинна бути наша правдива любов, а що повинні ми ненавидіти?
- 17) До кого наша любов має бути з прив'язаністю, і як?
- 18) Чим наповнені повинні ми тепер служити Господу і як?
- 19) Окрім віри що ще мусить бути щоби осягнути спасення?
- 20) Як ми можемо обманути себе самих в цьому життєвому питанні?
- 21, 22) Як спонукує апостол Павло Тимотея визнавати або свідчити, і як?
- 23) Як Ісус був світло світу?
- 24) Що є світлом якому ми мусимо дати сіяти, і як ми мусимо це чинити?
- 25) Як вони славитимуть Бога, і ким вони так стануться?
- 26) Чому нарід Божий, в життю як християни, не повинен бути пасивний (бездіяльний)?
- 27) Наповнені духом то кому ми повинні служити і чому?
- 28, 29) а) Яка ілюстрація розпущення організації є взята зі сходу?
б) Як поступали браття правильно?
- 30) Як показали вони любов до Бога і ближнього, і як досягли великого успіху?
- 31) На якій основі і чому в якійсь групі є призначені слуги?
- 32) Чим мусять бути в дійсності так призначені? До кого?
- 33, 34) а) Проти чого радив апостол Петро пастирів?
б) Що повинен пригадати собі слуга проти самоважності?
- 35) В зв'язку з якою поведінкою в функції, слуги не мають жодного уповноваження?
- 36) Як підходять тут ставлення Ісуса до вдовиної лепти?
- 37) Чому не слід дорікати такому слугі і вимагати від нього вияснень?
- 38) Якого закону ми мусимо додержувати, і якої небезсторонності мусимо уникати?
- 39) Чому ми знаходимося тут в зв'язку з братами в цім світі?

